

GİDENLERİN TÜRKÜSÜ

Yazan: Ramazan Turgut - 16 Ocak 2011

Yazma işinin en zor günlerinden biri, yeni ölümlerin içinden bazılarını yazı konusu yapmaktır. Yıldırım Çınar'ın 70. yaş günü için girişimlerde bulunduğumuz günlerde, Neşat Ertaş'ın hastalığını duyurdum.

Şimdi 42 yaşındaki Kıvrık Ali (Ali Özütmez) sonsuzluğa uçtu... Beşiktaş'daki işyerinde bir CD hazırlık çalışması sonrası, Ankara'da TRT için yapılacak bir çekim için yola çıktı. Havalimanından Ankara'ya uçacaktı... Olmadı... "Gül gitti, gül tükendi", "Ölüm seni özler oldum neredesin?" sözlerini kulaklarımıza küpe gibi takarak "Hakk'a yürüdü". Işıklar içinde yatsın.

Ali, babası Aşık Ali'nin ölümünden kırk gün sonra doğmuştu. (11 Ekim 1968) Çocukluğu Tokat-Turhal'da geçti. 9 kardeşin sonuncusuydu... 1983 yılında İstanbul'da sesini duyurdu. 1988 yılında Şadımın Baş ile evlendi. 1999 yılında "Gül tükendi ben tükendim" albümünü çıkardı. Bunu, sırasıyla; "Isırgan Otu, Üçüncü Gurbet, Geriye Dönün Seneler, Hepimize Yeter Dünya" albümleri izledi.

İlk evliliğinden bir oğlu(Eren), bir kızı (Ecemgül) olan sanatçımız, 22 Ocak 2010'da Aslı Güven ile evlenmişti. Çocuğu da aynı kaderi paylaşacak...

2 Temmuz 1993'de Sivas Katliamı'nda yitirdiğimiz Hasret'in ardından hiç yazı yazamadım... elim gitmedi. Cura öğrenmek için Talip Özkan'dan ders alan; bunun için de aylarca Fransa'da kalan, yorulmak nedir bilmeyen bu güzel insanı yakanlar, nasıl bir yeteneği yaktıklarını biliyorlardı.... Ali'yi bulan canavarda biliyordu. Bizlere düşen, onların yarım kalan türkülerini sürdürmektir. Ertelemekten, üşenmeden, vazgeçmeden çalışmak, çalışmak, üretmek.

*

*

*

Yıldırım Çınar hakkındaki bazı yanlış bilgilerin de düzeltilmesi gerekiyor..

Türkü Çınar'ımız 1940 Samsun doğumludur. Samsun'da 19 Mayıs mahallesinde oturmuştur.

İlkokul ikinci sınıfta saz çalmaya başlar. İlk konserini ilkokulu bitirme töreninde verir. Sanat Enstitüsü öğrencisi olur. Okulun marangozhanesinde ilk sazını yapar. Bu yıllarda bir kıza aşık olur. Kızın ailesi İstanbul'a taşınınca, Yıldırım'da İstanbul'a gider. (1957)

Yaşını büyüterek askere gider. Bahriyelidir...

Gölcük'te Deniz Fabrikaları Genel Müdürü Erkut Taçkın'ın babası Namık Taçkın ile tanışır. Paşa Yıldırım'ı çok sever. Erkut Taçkın ile arkadaşlık yapan Yıldırım Çınar, müzik bilgisini artırır.. Orduvinde konserler düzenler iki genç; çok beğenilir. Zamanın DP Milletvekili Ethem Menderes, SEKA'yı ziyareti sırasında düzenlenen geceye ve konsere katılır. Bu iki gencin başarısını takdir eder.

Başbakan Adnan Menderes İspanya'ya gidecektir. Giresin ve Gemlik Muhripleri bu iş için hazırlanır. Yıldırım Çınar "Teknik eleman" olarak bu geziye katılır.

Gemide düzenlenen "Moral Gecesi" çok beğenilir. Başbakan Yıldırım Çınar'a "Hiç radyoyu denediniz mi?" diye sorar. Böylece üç yıl süren askerlik boyunca, radyo sınavı hazırlığı yapar...

1959 yılı Mayıs ayında "Atatürk'ün Samsun'a çıkışı" dolayısıyla Samsun'Dan Ankara'ya gönderilen Yıldırım Çınar, kendi yaptığı saz ile kendi bestesini etkinliklerde okur. "Yare pazen seçemedim" adlı bu eser çok sevilir.

1960 yılında İstanbul radyosu bir sınav açar. Sınavda başarılı olamayan Yıldırım Çınar, 1962 yılına kadar Osman Özdenkçi'den ders alır. 1962 yılında Ankara Radyosu'nda açılan sınavı kazanır. Kısa sürede Türkiye'nin en sevilen sanatçılarından biri olur. Gazino çalışmalarına 1965 yılında Güneypark Gazinosu'nda başlar. İlk turnesini de 1965'te yapar. İlk filmi "Aman dünya ne dar imiş" 1965'te çekilir.

1985 yılına kadar yurttan ve yurt dışında etkin bir çalışma sürdürür. 1985-1990 yılları arasında film çalışmalarına ağırlık verir. Bu çalışmalarla film sayısı kırk olur.

İlk TV programına 1968'de çıkmıştır.

Son CD-Kaset çalışması "Türkülerin Bayramı" adını taşıyor.

2007 Mayıs'ında Samsun'da aramızdan ayrılırken, tüm sevenleri gözyaşı dökmüştür.

TRT arşiv serisinden 11 sıra numaralı "Bad-ı Sabah" CD olarak Yıldırım Çınar anısına çıkarıldı.

Yeğeni Metin Erten, işyerinin adını "Yıldırım Çınar Anı Evi" olarak düzenledi. Metin Bey'e yaptığı çalışmalar için teşekkür ediyorum, başarılar diliyorum. Etkinlik gelirlerini Mehmetçik Vakfı'na bağışladığını da belirtmeden geçemem...

Yitirdiklerimizin ardından, acımızı azaltacak neler yapabiliriz?

Sanırım bu sorunun yanıtlarından biri şöyle olur: "Anılarını yaşatacak onlara yakışacak işler yapabiliriz."

Şimdilik iki büyük şairden birer dörtlük olarak, gidenleri uğurlamak istiyorum...

Hoş ve esen kalınız.

"Bir türkü söylüyorlardı içerde

Bu giden kardeşimin türküsüydü

Arkadaşlar bakmayın gözlerime

Bu milyonların gerçek öyküsüydü"

Nazım

"Bir sonsuz rüyaya açılır gözler

Yummayın, yummayın kirpiklerini

Kim ondan daha çok hayatı özler

Çağırır, çağırır sevdiklerini.

..."

Ahmet Hamdi Tanpınar

Yorum Ekle

Ramazan Turgut

X